

даравали сѣ светы одежды на другы нѣкоисы, и тѣмъ сѣ станаху сички-тѣ одежды на наши-тѣ владыцы.

Владыцы-тѣ най напредѣ обличатъ стихарь-а, одеждѣ-тѣ левитскѣ и діаконскѣ, коа-то е по вѣче-то была бѣла, и коа-то е знаменѣвала дѣховно веселіе и чистотѣ. Отгорѣ стихарь-а дохожда епитрахиль-а, кой-то знаменѣва премъ-а христовъ и благодать-тѣ, коа-то сѣ излива на священницы-тѣ; споредъ това значеніе тойзи знакъ припада на сички-тѣ священнически родове. Кога е провъсенъ само презъ едно-то рамо, тогава знаменѣва начало-то и единъ малакъ дѣлъ на христовъ-а премъ, и тогава сѣ тойзи знакъ дѣла одарѣ отъ латинскѣ-тѣ дѣла ораре молю сѣ, за това, защо-то сѣ него діаконъ-а наѣмѣва, кога трѣба да сѣ молимъ Богѣ. Кога свѣщій знакъ, подъ име епитрахиль, стои около вратъ-а предъ двѣ-тѣ рамена, тогава знаменѣва истинско-то впрѣгваніе въ премъ-а Христовъ, кое-то е священническа работа. И владыка-та има епитрахиль, защо-то и въ тойзи по высокій чинъ има священническа благодать. — Подиръ това дохожда поасъ-а, кой-то знаменѣва сила и готовость за службѣ; наръкавници-тѣ, кои-то сѣ споманъ на христовы-тѣ узи; защо-то сѣ тѣхъ (наръкавници-тѣ) по леко може да сѣ служи; и наведенникъ-а, кой-то сѣ запасва на кръстъ като сабля, и тоа знаменѣва, че дѣховный борецъ трѣба да е воорѣженъ сѣ слово божіе, и за споманъ на онаа кърпа, сѣ коа-то Христосъ смиренно овѣрзалъ нозѣ-тѣ на апостоли-тѣ си.